

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา

ผู้เขียน นายสันต์ จุลพล

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน

ปีการศึกษา 2540

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาระบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังทดลองใช้ วิธีปรับพัฒนาระบบเรียนของกลุ่มทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาระบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีปกติของกลุ่มควบคุม 3) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาระบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีปัจจัยของกลุ่มควบคุม ความชัยันหนั่นเพียร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมี 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจำที่ปะทิยา ตำบลลิศดล อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สำหรับกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพัฒนาอิสลามวิทยา ตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดยะลา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง มีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ เป็นโรงเรียนที่มีขนาดเดียวกัน มีการจัดการเรียนการสอนเหมือนกัน อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน นักเรียนมีพัฒนาระบบเรียนพื้นฐานด้านความเมตตากรุณาและความชัยันหนั่นเพียรอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จำนวนกลุ่มละ 40 คน โดยมีตัวแปรอิสระ คือ กลุ่มทดลองมีการปรับพัฒนาระบบเรียน กลุ่มควบคุมไม่มีการปรับพัฒนาระบบเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวัดพัฒนาระบบเรียนความเมตตากรุณา ซึ่งมีความเที่ยง .91 ความชัยันหนั่นเพียร ซึ่งมีค่าความเที่ยง .88 แผนการสอนโดยวิธีปรับพัฒนาระบบเรียนและแผนการสอนปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปรับพัฒนาระบบเรียน มีพัฒนาระบบเรียน ความเมตตากรุณาและความชัยันหนั่นเพียรสูงกว่าก่อนที่จะได้รับการสอนโดยวิธีปรับพัฒนาระบบ

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปักติมีพฤติกรรมจริยธรรม ความเมตตากรุณาและความชัยนหนั่นเพียร ก่อนและหลังการสอนไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปรับพฤติกรรมจริยธรรม มีพฤติกรรมจริยธรรม ความเมตตากรุณาและความชัยนหนั่นเพียรสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปักติ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยพบว่า การสอนโดยวิธีปรับพฤติกรรม มีพฤติกรรมจริยธรรม ความเมตตากรุณาและความชัยนหนั่นเพียรเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าวิธีสอนปักติ ดังนั้น จึงควรนำวิธีสอนโดยการปรับพฤติกรรมจริยธรรม ความเมตตากรุณาและความชัยนหนั่นเพียร เสนอต่อครูผู้สอนให้นำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ นักเรียนมีพฤติกรรมจริยธรรมสูงขึ้น นอกจากนี้ควรนำเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนให้นำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมจริยธรรมไปแนะนำต่อครูผู้สอน เพื่อเข้าแนวทางไปปรับปรุงการเรียนการสอน ในห้องเรียน หรือนำมาใช้ในการนำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งควรเผยแพร่วิธีการปรับพฤติกรรมจริยธรรม ไปยังโรงเรียนศึกษาอื่น ๆ ในจังหวัดยะลา ในเขตการศึกษา 2 เพื่อจะได้นำมาใช้ในการปรับ พฤติกรรมจริยธรรมดังกล่าวไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ สงวนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมจริยธรรม ไปในทางที่ดี การปรับพฤติกรรมจริยธรรมนี้ควรกระทำตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับคุณภาพเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนด กิจกรรมอันจะก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะกระทำการพฤติกรรมจริยธรรมด้านอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป และ นักเรียนจะได้นำความรู้นี้ไปใช้ที่บ้าน ชุมชน อันเป็นพื้นฐานของการเกิดจริยธรรมที่ดีตามมา ผล ให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

Thesis Title	Effects of Moral Behavior Modification on Kindness and Diligence of Mattayomsuksa One Students in Islamic Private Schools in Changwat Yala
Author	Mr. Wasan Julphon
Major Program	Community Development Education
Academic Year	1997

Abstract

This research has three objectives : 1) to compare the Mattayomsuksa one students' moral behavior of kindness and diligence before the experiment on behavior modification and that shown after, 2) to compare both aspects of moral behavior of the students in the controlled group as shown before the regular teaching and after, 3) to compare both aspects of moral behavior of the students in the experimental group with those in the controlled group after the experiment.

Two groups of samples are Mattayomsuksa one students randomly selected from Prateepwittaya school in Lidol subdistrict, Amphoe Mueng, Changwat Yala for an experimental group and from Patana Islam Wittaya in Lammai subdistrict, Amphoe Mueng, Changwat Yala for a controlled group. Both schools are under the Office of Yala Private School Committee. The criteria to selection the schools are that they are similar in size and instruction, and are in the same school group. Besides, the levels of basic moral behavior of kindness and diligence of the students in both schools are about the same. There are 40 samples in each group. The independent variable investigated is the method of behavior modification treated to the experimental group but not to the controlled group. The instruments used are the behavioral evaluation of kindness with the reliability at .91 and the other one in diligence at .88, as well as lesson plans : one regular and the other for behavior modification. The statistical analysis of the data is performed by means, standard deviations, and t-test.

The results show that :

1. The students' moral behavior of kindness and diligence after they have been taught with behavioral modification method is higher than that before the treatment.
2. After they have been taught with regular method, moral behavior of kindness and diligence remains the same.
3. The students' moral behavior after they have been taught with behavior modification is higher than that of the students taught with regular method.

Suggestions :

From the research results, it is found that teaching with behavior modification improves the students' moral behavior better than the regular teaching method. Therefore, it can be used in teaching any other subjects. Moreover, the school administrators can recommend behavior modification to teacher in their schools so they are able to improve their instruction or to apply it to class activities for effective teaching. This method should be presented to in Yala or Educational Region 2 in order to promote students' positive moral behavior. However, the students should be trained on behavior modification as early as possible for sustained moral behavior. They should be allowed to participate in planning activities so as to be able to behave positively in every moral aspects and use their knowledge at home and in the community to foster moral behavior in the peaceful society.